

Værnepligten bør være, saaledes, at den Sum, som her opføres for Indkvartering overhovedet, repareres i samme Forhold som de øvrige Skatter mellem Kjøbstæderne og Landet, idet jeg forresten ved Siden heraf ogsaa erkjender, at det er en Selsfølge, at man maa foretage den samme Operation med Hensyn til de saakaldte Marschpenge og Fourageffat og skjøndt det saaledes kunde synes at give det samme Resultat, naar man saaledes assigner disse Beløb mod hinanden, saa troer jeg dog, Resultatet vil vise, at, naar man assigner Beløbene med hinanden, vil der dog komme en Lettelse i Byrden for Kjøbstæderne. Jeg maa herved bemærke, at man heller ikke i Lovforslaget aldeles consequent har gennemført det Princip at fordele Beløbet alene efter Befolkningen, idet man, hvad jeg anseer for meget rigtigt, i nogle enkelte Tilfælde har ladet tidligere Skatteforhold have Indflydelse paa at modificere dette Princip. Det er saaledes gjort gjældende i Lovforslaget med Hensyn til Bornholm. Naar det Fordelingsprincip, som forøvrigt i Lovudkastet er lagt til Grund, nemlig skulde anvendes paa Bornholm, saa vilde deraf udkomme, at Bornholms Kjøbstæder og Bornholms Hartkorn burde deeltage med $\frac{2}{3}$ imod det øvrige Lands Kjøbstæder og Hartkorn i Skatterne, men der udfindes i Lovforslaget, og jeg troer ogsaa, at dette er rigtigt, at Bornholm hidtil kun har svaret Tredieparten. Nu erkjendes det, at det vil være for haardt at paalægge dem de fulde $\frac{2}{3}$, hvilket Principets consequente Gjennemførelse vilde tilstige. Hvad gjør saa Lovforslaget? Saa tager Lovforslaget Gjennemsnitsforholdet mellem den hidtilværende Skattebyrde, og den Skattebyrde, som efter Principets consequente Gjennemførelse vilde paaligge dem, og paalægger dem kun Halvdelen. En lignende Anskuelse er et andet Sted i Motiverne, jeg erindrer ikke ret i Diebliffet hvor, taget til Følge ved at omtale den Maade, hvorpaa Skatterne af Tzenden i Fremtiden skulle ordnes. Det er et saadant Villighedshensyn til det hidtil Bestaaende, som jeg troer, naar Sagen kommer til Behandling i sine Enkeltheder, maa gjøres gjældende ogsaa for Kjøbstædernes Vedkommende. Naar Sigt kan blive gennemført, og der derhos udgaaer alt af Loven, hvad der kan tyde

paa, at den skal være Grundvolden for en fremtidig Skatteligning, selv kun af mindre Afgifter, samt tillige den Grundsætning i § 4, — hvorefter den hidtil bestaaende Landskat er stillet sammen med Ligningskatten, skjøndt Lovens Anvendelse dog vil medføre, at de i de aarlige Finantslove, og ogsaa tildeels under Oppebørslerne maae adskilles igjen i deres to selvstændige Dele, forandres, saa kan jeg ikke andet end anbefale Loven, og agter derfor, naar saadanne Modificationer skee med den, da at stemme for den, og følgelig ogsaa at stemme for, at den tages under yderligere Behandling.

Reergaard: Jeg har fornemmeligt tilsladt mig at begiere Ordet, for at imødegaae en Paastand, som er gjort fra flere Sider i Salen, den nemlig, at Hartkornet nu for Tiden skulde være en absolut urimelig Basis for Fordelingen af den Deel af Skatten, som lignedes paa Landet. Jeg har ikke overhørt den Bemærkning, som den høitærede Finantsminister i Gaarsmødet med sædvanlig Kraft gjorde gjældende, den nemlig, at nærværende Lov ikke angik en Skatteforandring, men kun en Skattefammendragelse; men jeg anseer det ikke desto mindre for farligt, at lade den gjorte Paastand henstaae saa godt som uimodsagt, saalænge den ikke støtter sig paa andre og stærkere Grunde end de hidtil anførte. Jeg maa da først gjentage den Bemærkning, som den ærede Rigsdagsmand for Narhuus Amts 3die District (Black) har gjort, at, dersom en Lønde Hartkorn midt i Lolland besad en 3 Gange saa stor Dygtighed til at bære en Skattebyrde som en Lønde Hartkorn midt i Jylland, saa maatte ogsaa den førstnævnte Lønde Hartkorn have en tredobbelt saa stor Værdi i Kjøb og Salg, og saaledes vilde Jorderne af denne førstnævnte Lønde Hartkorn paa Lolland udrede idetmindste et tredobbelt saa stort Rentebeløb som det, Cieren af den sidstnævnte Lønde Hartkorn maatte udrede, og det forekommer mig med ham, at der ikke kan være saamegen Forskjel paa, hvad enten det anførte Beløb udredes under Navn af Rente, eller det udredes under Navn af Skat; men jeg maa især gjøre opmærksom paa, at man ikke paa nogen Maade kan indrømme denne større Værdi som Noget givet. Vi vide jo Alle, at vi for ikke mange